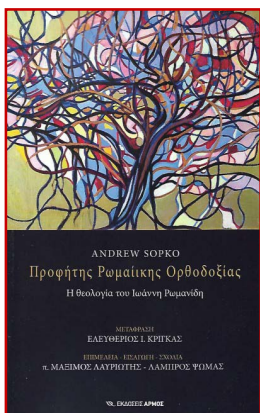

Βιβλιοπαρουσίασις

Andrew Sopko

Προφήτης Ρωμαϊκής Ορθοδοξίας
Ἡ θεολογία τοῦ Ἰωάννη Ρωμανίδη

Ἐκδόσεις: «Ἄρμός».

Ἀθήνα, 2020.

Μετάφραση: Ἐλευθέριος Ἰ. Κρίγκας.

**Ἐπιμέλεια - Εἰσαγωγή - Σχόλια: π. Μάξιμος
Λαυριώτης - Λάμπρος Ψωμᾶς.**

Σελίδες: 537 (14 x 21 ἐκ.).

Ὁ π. Μάξιμος Λαυριώτης, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπιμεληθῆ τὴν παροῦσα ἐνδιαφέρουσα ἔκδοση μαζί με τὸν κ. Λάμπρο Ψωμᾶ, στὸ προλογικὸ σημείωμα τοῦ βιβλίου μεταξύ τῶν ἄλλων ἀναφέρει:

«Μὲ τὴν αἴσθηση ὅτι προσθέτουμε ἓνα πολύτιμο λίθο στὸ ιδιότυπο οἰκοδόμημα τῆς νεοελληνικῆς θεολογικῆς γραμματείας, παρουσιάζουμε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα μία συνοπτικὴ ἔκθεση τῆς ὀρθόδοξης παράδοσης, ὅπως διασώθηκε μέσα στὴ ροὴ τῶν αἰώνων καὶ καθὼς πρόσφατα ἀποτυπώθηκε στὸ ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννη Ρωμανίδη (1927-2001), προκύπτοντας αὐτούσιο μέσα ἀπὸ τὶς γραπτὲς μελέτες καὶ προφορικὲς διδαχὲς του.

Ἡ συλλογὴ τῆς ὕλης ἔγινε μετὰ πολὺ κόπο καὶ διάρκεσε πολλὰ χρόνια. **Ὁ** συγγραφέας, Dr. Andrew Sopko, ἐργάσθηκε ἀπὸ τὸ 1990 μέχρι τὸ 1997 στὸ Κέϊμπριτζ, στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ συλλέξει τὰ κείμενα τοῦ Ρωμανίδη καὶ νὰ μεταφράσει ἀρκετὰ ἀπὸ αὐτὰ στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα. **Ὁ** ἴδιος ὁ

Ρωμανίδης διάβασε και διόρθωσε την πρώτη έκδοση που τυπώθηκε στον Καναδά το 1998. Δημιουργήθηκε έτσι μία πανοραμική θέα όλων των θέσεων του Ρωμανίδη που επιτρέπει τον σχηματισμό πληρέστερης θεώρησης του έργου του.

Η σημασία αυτού του έργου έγκειται κυρίως στην όξυδερκή προοπτική που χαρακτηρίζει την σκέψη του Ρωμανίδη και όχι τόσο σε συστηματική διαπραγμάτευση των θεμάτων που το αποτελούν. Για πρώτη φορά στη νεότερη ιστορία της ορθόδοξης παράδοσης διατυπώθηκαν ικανοποιητικά τα θεμελιώδη κριτήρια που ανέκαθεν καθιστούσαν την Πατερική Θεολογία μοναδική οδήγo εύσεβων και ορθοδόξων χριστιανών».

* * *

Να σημειώσουμε, ότι ο Ορθόδοξος δόκτορας Βυζαντινής Ιστορίας του Βασιλικού Κολλεγίου του Λονδίνου Andrew Sopko κατέχει πολλούς τίτλους σπουδών από Αμερικανικά Πανεπιστήμια, όπως το Pittsburg και Loyola University, καθώς και μεταδιδακτορικό δίπλωμα από το Σεμινάριο του Αγίου Βλαδιμήρου Νέας Υόρκης. Έγραψε πολλά άρθρα σε περιοδικά ορθόδοξα της Αμερικής, όπως το St. Vladimir's Theological Quarterly και το Greek Orthodox Theological Review. Δείγμα γραφής του παρατίθεται στα έλληνικά στο τέλος του βιβλίου. Τέλος, συνεργάστηκε μαζί με τον π. Μάξιμο και στο περιοδικό του κ. Γιώργου Καραλή «Italia Ortodossa».

Στο κεφάλαιο «Η Ορθόδοξη Παράδοση και η αιχμαλωσία» μεταξὺ των άλλων σημειώνεται.

«**Τ**ουλάχιστον από την εποχή της τελικής νίκης κατά της Εικονομαχίας, κατά τον ένατο αιώνα, και έπειτα ή χρήση του όρου “ορθόδοξος” από τους Χαλκηδόνιους Χριστιανούς σημαίνει κάτι περισσότερο από την προσκόλληση σε ορθές διδασκαλίες. Υποδηλώνει, περισσότερο, τον σκοπό της μετοχής στη χάρη/δόξα του Θεού με την προσευχή, είτε προσωπική είτε συλλογική, ως θεμέλιό της. Μέσα από αυτήν ακριβώς τη ζωή της προσευχής φανερώνονται τα στοιχεία της χριστιανικής Παράδοσης (lex orandi - lex credendi: κανόνας της προσευχής - κανόνας της πίστης): προσωπική άφοσίωση και δημόσια λατρεία, κήρυγμα της Αγίας Γραφής και της έρμηνείας της, τέλεση των αναστάσιμων μυστηρίων του Βαπτίσματος και της Θείας Εύχαριστίας, και όταν χρειάζεται, δημιουργία δόγματος

“ἐν λέξεσι καὶ εἰκονίσμασι”. Ὅλα αὐτὰ ἐρμηνεύονται ὀρθὰ πρῶτα μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους Του καί, κατόπιν, μέσα ἀπὸ τὴν ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῶν Ἁγίων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Κάθε παράδοση ποὺ ἀπορρίπτει, ἀπομονώνει ἢ δίνει ἰδιαίτερη ἔμφαση σὲ ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτά, ἀγνοώντας τὰ ὑπόλοιπα, κινδυνεύει νὰ θέσῃ ἑαυτὴν ἐκτὸς τῆς ἀθρητικῆς Παράδοσης. Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα συνυπάρχουν κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε κανένα νὰ μὴ κυριαρχεῖ ἔναντι τοῦ ἄλλου».

